

אֲתִי וְהִיא נִקְרָאת מָקוֹם. וּבְגִין דְּאִיהִי אֶתְקַרְיָאת מָקוֹם בְּעָלְמָא
 יֵינן, אֶתְמַר בָּהּ וַיִּפְנֶעַ בְּמָקוֹם וַיֵּלֶן שֵׁם וּבִגְלַל שְׁהַמְלָכוֹת הִיא נִקְרָאת
 מָקוֹם ע"ש הָעוֹלָם הַזֶּה שֶׁהִיא מַעֲמִידָה וּמְנַהֶגֶת אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה, אִזּוּ לִכְן נֹאמַר בָּהּ וַיִּפְנֶעַ
 בְּמָקוֹם וַיֵּלֶן שֵׁם, דְּהֵיִינוּ שֶׁהַתְּפִלָּל יַעֲקֹב הַחַתָּוִם בִּת"ת בְּכַדִּי לְפִיִּס אֶת הַמְּלָכוֹת בְּכַדִּי שֶׁהִיא
 תַּעֲלָה מִבַּחֲיִנַּת הַמָּקוֹם שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה אֶל הַיִּיחּוּד עִם ז"א בְּסוּד 'וַיֵּלֶן שֵׁם'.

כְּשֶׁהָאֲדָם מִתְּפַלֵּל כְּדִי לְהַעֲלוֹת אֶת הַשְּׂכִינָה, הַקִּבָּה מִקְדִּים וּשׁוֹמֵר אוֹתָהּ
 וּבְגִין דָּא אִיהִי אֹמֶרֶת, (יִרְמְיָה ט) מִי יִתְנַנֵּי בַּמְדָּבָר מְלֹן
 אֹרְחִים וּבִגְלַל שַׁע"י הַתְּפִילָּה מִקְשָׁטִים אֶת הַמְּלָכוֹת וּמַכְיִנִּים אוֹתָהּ אֶל
 הַיִּיחּוּד עִם ז"א אִזּוּ לִכְן הִיא אֹמֶרֶת 'מִי יִתְנַנֵּי בַּמְדָּבָר מְלֹן אֹרְחִים', דְּהֵיִינוּ שְׁמִי יִתְנַנֵּי ע"י
 דִּיבּוּר הַתְּפִילָּה שֶׁהִיא מְלֹן וּבֵית קְבוּלָה לְאֹרְחִים שֶׁהֵם ת"ת וְיִסוּד שְׁלָנִים עִמָּה וּמִתִּיחָדִים
 עִמָּה (רמ"ק). דִּהְיוֹת רְשׁוֹ בְּפָנַי עֲצָמָהּ, וְלֹא עִם אֵינוֹן דְּקִבְעִין
 לָהּ חוֹבָה עֲמָהוֹן, בְּלֹא חֲתָן דִּילָּהּ שֶׁאִזּוּ ע"י הַתְּפִילָּה הַמְּלָכוֹת נַעֲשִׂית
 רְשׁוֹת לְעֲצָמָהּ וְהִיא עוֹלָה מִהַתְּחַתּוֹנִים אֶל הַיִּיחּוּד עִם ז"א, וְהִיא לֹא נִמְצָאת עִם אֱלֹ
 שְׁקוֹבְעִים אוֹתָהּ חוֹבָה עִימָהֶם בְּלֹא חֲתָן שְׁלֵהּ, דְּהֵיִינוּ שֶׁאִזּוּ הִיא רְשׁוֹת לְעֲצָמָהּ מֵאַחֵר שֶׁהִיא
 לֹא נִמְצָאת עִם אֱלֹהֵי הַחוּטָאִים שֶׁהֵם לֹא מְנִיחִים אוֹתָהּ לְהַעֲלוֹת אֶל הַיִּיחּוּד. וּבְכָל
 שַׁעֲתָא דְּבֵר נֶשׁ מִצְלִי, קִדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶקְדִּים וְנִטֵּר
 לִיהּ [רמ"ה] וּבְכָל שַׁעֲהָ שֶׁהָאֲדָם מִתְּפַלֵּל בְּכַדִּי לְהַעֲלוֹת אֶת הַשְּׂכִינָה אִזּוּ הַקִּבָּה מִקְדִּים וְהוּא

אֹר הַרְשָׁב"י

[רמ"ה] הרמ"ק גורם לה.

הַלִּימוּד הַיּוֹמִי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

שומר את השכינה מאחיות החיצונים. וְרָאָה דְּמִלָּה, (בראשית כד) וְהָאִישׁ
 מִשְׁתָּאָה לָּהּ. וְלִית אִישׁ, אֵלָּא קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. הָדָא
 הוּא דְּכֵתִיב, (שמות טו) יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה וסוד הדבר הוא מש"כ
 'והאיש משתאה לה' ואין איש אלא הקב"ה בסוד מש"כ 'ה' איש מלחמה', דהיינו שהקב"ה
 מקדים ושומר את השכינה עוד בטרם שהאדם מתפלל וגורם את זה. (בראשית כד) וַיְהִי
 הוּא טָרָם כְּלָה לְדַבֵּר וְהִנֵּה רַבָּקָה יוֹצֵאת, כְּגוֹן (זכריה ט)
 וַיֵּצֵא כְּבָרֶק חֲצוֹ ועל כך נאמר ויהי טרם כלה לדבר וגו' דהיינו שעוד בטרם דיבור
 התפילה היסוד הנקרא רבקה הוא יוצא לקראת המלכות בכדי לשומרה מהחיצונים, ותיבת
 רבקה הוא מלשון "יוצא כברק חצו" שהוא היסוד היורה כחץ ומהיר כברק (רמ"ק).

אין ייחוד זו"ן שהם אותיות ו"ה אלא עד שימשך להם מוחין מאו"א שהם אותיות
 י"ה

וְאִי תִּימָרוּן, דְּהָא אוֹקְמוּהָ רַבָּנִן, לְעִשְׂרָה קִדְמָא
 שְׂכִינָתָא וְאַתֵּיא, לְאַחַד עַד דִּיתִיב ואם תאמרו שהרי
 ביארו חז"ל שרק לעשרה מקדימה השכינה לבוא אמנם לאחד השכינה לא באה אלא רק
 עד שהוא יישב [רמון] ואיך אתה אומר שמש"כ 'ויהי הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יוצאת'
 שמשמע שאפילו ליחיד השכינה מקדימה לבוא. לְעִשְׂרָה דְּהִיא י' קִדְמָה
 ה'. לְאַחַד דְּאִיהוּ ו', עַד דִּיתִיב, לָא אַתֵּיא לְגַבִּיָּה ה'

אור הרשב"י

[רמון] והנה בנמרא הנירסה הוא תלתא קדמה שכינה ואתיא, תלתא – עד דיתבי.
 וכדאיתא בברכות דף ו' עמוד א' עשרה

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

תְּנִינָא אלא חז"ל כיוונו בזה לסוד אחר שאין ייחוד זו"ן שהם אותיות ו"ה אלא עד שימשך להם מוחין מאו"א שהם אותיות י"ה, כי עשרה שהיא אות י' של אבא מקדימה האות ה' של אמא כי ייחודם תדירי, אמנם לאחד שהוא סוד אות ו' דז"א לא באה אליו האות ה' של השכינה אלא עד שהוא מתיישב במוחין של או"א. **וְרָזָא דְּמַלְהָ, דְּבִאֲתָר דְּלִית תַּמָּן י"ה, לָא אֲתִיָּא תַּמָּן ה'** וסוד הדבר הוא שבמקום שאין את האותיות י"ה של או"א לא באה לשם האות ה' האחרונה של השכינה, ומכאן אנו למדים את סדר הייחוד שאפילו אם ירצה האדם לייחד את קוב"ה ושכינתיה שהם ו"ה, השכינה מקפידה ואינה רוצה להתייחד אלא אם יתייחדו תחילה אותיות י"ה עם אות ו' שאז ז"א יתמלא במוחין מאו"א שהם צירוף יה"ו, ורק אח"כ תתחבר עמהם האות ה' האחרונה של השכינה (רמ"ק). **וּמֵאֵן דְּבִעֵי לִיַּחְדָּא אֲתוּוֹן, צָרִיד בְּתַחֲנָה וּבְתַחֲנוּנֵי** והנה מי שרוצה לייחד את אותיות הוי"ה אז הוא צריך להרבות בתפילה ובתחנונים, ומשום כך כתוב 'ויפגע במקום' שהוא מלשון ריצוי ופיוס אל השכינה הנקראת מקום, כי צריך להתחנן אליה שהיא תעלה מהתחתונים אל הייחוד עם ז"א ולהשפיע משם את השפע (רמ"ק). **וּבְגִין דָּא, (דברים ג) וְאַתְחַנֵּן אֶל יְהוָה, בְּאֲדָנִי לְשַׁכְנִיתָא בְּתַחֲנוּנִים** ומשום כך נאמר ואתחנן אל ה', דהיינו שסוד התחנונים היו אל השכינה שהיא שם אדנ"י מאחר שצריך לבקש מהשכינה בתחנונים שהיא תעלה מהתחתונים אל הייחוד עם ז"א. **וְלִקְוֹדֶשָׁא בְּרִידָה הוּא בְּרַחֲמֵי, עַד הֶכָּא** וכן צריך לבקש מהקב"ה שהוא ז"א בתחנונים שבכדי שהוא יתמלא ברחמים מאו"א ואז תתייחד עמו השכינה, ועד כאן נשלמו הסודות בענין הפסוק 'ויפגע במקום'.

סוד היחוד של הבוקר ושל בין הערבים, וכמו שהלבוש מכסה את כל הגוף כך צריך לבסות ולהסתיר את סודות התורה

אֶת הַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי

תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים והנה בפסוק זה הוא סוד היחוד של הבוקר ושל

בין הערבים. **דְּאִיהוּ רְזָא דְכִבְשֵׁי דְרַחֲמָנָא, דְּאֻקְמוּהָ עַלֵּיהּ**

רַבָּנָן, גִּבִּי כִבְשֵׁי דְרַחֲמָנָא לָמָּה לָךְ והוא סוד שהעלים הקב"ה וכמו

שאמרו על כך חז"ל מזה לך לחקור אצל הדברים הכבושים והנעלמים של הקב"ה [רמז].

אֶלָּא מְלִין דִּיהוֹן תַּחֲזוּת כִּבְשׁוֹנֵי דְעֵלְמָא, יְהוֹן מְכוּסִין

תַּחֲזוּת לְבוּשָׁךְ אלא הדברים שהם סתרי עולם צריך שהם יהיו מכוסים תחת

מַלְבוּשֶׁיךָ [רמז]. **מָה לְבוּשׁ אִיהוּ מְכַסֶּה עַל גּוּפָא, אוּף הָכִי**

צָרִיךְ לְכַסָּא רְזִין דְּאוּרִייתָא וכמו שהלבוש מכסה את כל הגוף כך

צריך לבסות ולהסתיר את סודות התורה. **כָּל שְׂכַן רְזִין דְּקָרְבָּנִין, דְּאִינוּן**

כְּגֻוּנָא דְּקָרִיבו דְּאַתָּתָא לְגִבִּי בַּעֲלָה וכ"ש את סודות הקרבנות

שהם כדוגמת ההתקרבות והיחוד בין אשה לבעלה.

אור הרשב"י

ליה: ליגמרון מר במעשה מרכבה! – אמר להו:

תנינא בהו דבש וחלב תחת לשונך – דברים

המתוקין מדבש וחלב יהו תחת לשונך. רבי

אבהו אמר מהכא: כבשים ללבושך – דברים

שהן כבשוננו של עולם יהיו תחת לבושך.

[רמז] וכדאיתא בברכות דף י' עמוד א' אמר

ליה: בהדי כבשי דרחמנא למה לך? מאי

דמפקדת איבעי לך למעבד, ומה דניחא

קמיה קודשא בריך הוא – לעבד.

[רמז] וכדאיתא בחגיגה דף יג עמוד א' אמרו

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000